

Hofstreek Radio, 30 maart 2024. Gezondheidszorg in en om Delden.

Dolek Guensberg (Marten van Wijhe)

In de jaren '70 en '80 kon je vaak een zeer nette oudere heer door Delden zien lopen. Hij sprak de mensen niet aan, liep tevreden zijn boodschappen te doen. Het was Dolek Guensberg, in 1973 gepensioneerd anaesthesist van de Hengelose ziekenhuizen. Wie kon vermoeden dat deze nette oudere heer een oorlogsheld was en daarna de eerste medisch specialist anaesthesist in Twente? Over zijn levensverhaal en hoe er narcose werd gegeven in de na-oorlogse jaren.

Adolph de Meijer (Jos Andriessen)

Een gesprek over chirurgijn Adolph de Meijer, die in de 2^e helft van de 17^e eeuw een medische praktijk in Goor had. Over zijn afkomst en het sociale milieu waarin hij verkeerde en over zijn werkterrein. Hij praktiseerde niet alleen in Goor maar ook in de omliggende buurtschappen Kerspel Goor, Elsen, Wiene en Zeldam en plaatsen als Rijssen en Delden. Kennis over het leven en werken van Adolph de Meijer is ontleend aan het zgn. schuldbboek van chirurgijn de Meijer waarin hij van 1663 tot 1698 zijn medische doen en laten heeft opgeschreven en wat hij daarvoor in rekening bracht. De boekhouding van de Meijer biedt een inkijkje in het dagelijkse leven destijds en is ook genealogisch van belang.

Het Sint Elisabeth ziekenhuis te Delden (Leen Quak)

Van 1903 tot de sluiting in 1963 heeft in Delden een ziekenhuis gestaan op de plek van het huidige verpleeghuis achter de RK kerk in de Langestraat. De initiatiefnemer daartoe was de toenmalige pastoor en de baron van Twickel stelde de bouwgrond beschikbaar. Het begin was bescheiden, want er waren niet meer dan twee kamers in het nieuw gebouwde huis met zes bedden. De verpleging was in handen van de congegratie van Sint Jozef uit Amersfoort. In de loop der jaren hadden meerdere uitbreidingen van het gebouw plaats. Ook kwamen er een operatiekamer en een Röntgentoestel. De huisartsen regelden de opnames en bezochten de patiënten in de kliniek. Indien noodzakelijk kwamen er specialisten uit Hengelo en Almelo voor het uitvoeren van een operatie of een andere ingreep. In het ziekenhuis werden door huisarts of vroedvrouw vele bevallingen begeleid. Aan het ziekenhuis zijn nooit specialisten verbonden geweest. Na de Tweede Wereldoorlog is er een aparte vleugel met een sanatorium voor tuberculose-patiënten bijgevoegd. Juist in die tijd kwamen goed werkende medicijnen tegen deze ziekte beschikbaar, hetgeen deze afdeling overbodig heeft gemaakt. In het ziekenhuis was men er geleidelijk toe overgegaan chronische patiënten op te nemen. Het was in dit licht een kleine stap, toen in 1963 het huis een erkenning kreeg als verpleeghuis.